

dannelse, fordi man ikke længere havde SU, end det var et spørgsmål om, at man blev forankret i Danmark. Der tror jeg altså, at man halter et par skridt bagefter herhjemme.

Jeg mener, vi skal tilstræbe, at de mellemlange videregående uddannelser og de korte videregående uddannelser og erhvervsuddannelserne får bedre adgang til at tage deres praktik i udlandet. Igen mener jeg, at regeringens redegørelse er uambitiøs, når man taler om at fastholde det nuværende niveau; måske synes jeg, at regeringen gjorde klogt i at være lidt mere offensiv i forhold til at forbedre forholdene for de her grupper.

Jeg mener, at vi skal gøre det nemmere for danske studerende at læse i udlandet og dermed bibringe Danmark ny og anderledes viden. En af barriererne er, at det er dyrt for danske studerende at skulle læse i udlandet, fordi man mange steder i udlandet har brugerbetaling. Det er en barriere for danske studerende for det at komme ud.

Jeg mener, at staten i den sammenhæng, hvis man mener alvorligt, at man gerne vil en internationalisering, skal ind og bidrage til at afholde de uddannelsesudgifter, der er forbundet med at læse i udlandet.

Jeg mener sådan set, at vi har at gøre med en globalisering, som giver os masser af muligheder og ikke mindst, når vi diskuterer det inden for en uddannelsesramme. Spørgsmålet er, om vi er i stand til, om vi er villige til at foretage de investeringer, der skal til for at udnytte den, ikke blot til gavn for os, men bestemt også til gavn for resten af klodens befolkning.

Jeg mener, at vi i denne her debat gerne skal skabe et internationalt »vi« i stedet for et nationalt »dem« og »os«. Og regeringens fokus på konkurrence frem for fokus på samarbejde er desværre efter min smag alt for tæt på et nationalt »dem« og »os«.

Bodil Kornbek (KD):

Internationaliseringen af vores uddannelsessystem er en af de helt centrale konsekvenser af globaliseringen. Både i folkeskolen og på de videregående uddannelser har vi jo siden 1990'erne oplevet en stigende internationalisering, både i form af konkrete tiltag og på et mere overordnet samfundsmæssigt plan.

Kl. 14.45

Der er ingen tvivl om, at der er behov for, at vi på alle niveauer styrker arbejdet omkring in-

ternationalisering. Derfor modtager vi sandelig også denne redegørelse med stor interesse.

Vi har jo i de senere år oplevet en interessant udvikling, hvor internationaliseringen har skiftet karakter. Tidligere har det været et spørgsmål om noget kulturelt og uddannelsesmæssigt, men i dag skal det i høj grad også ses ud fra en økonomisk vinkel, der afspejler sig ikke mindst i målsætningen om, at Europa inden 2010 skal være den mest konkurrencedygtige vidensbase-rede økonomi i verden.

Viden er den nye råvare. Og dermed handler det ikke længere kun om samarbejde og om uddannelse ud fra en kulturel udveksling og vidensdeling. Uddannelse er mere end nogen sinde før blevet nøglen til at forbedre et lands konkurrenceevne og været genstand for markeds kræfter. Det er en udfordring, og det kræver fortsat fremsyn og forandring i vores måde at tænke uddannelse på.

Transnational uddannelse i form af e-learning er et eksempel på, hvorledes uddannelsesmuligheder i højere grad end nogen sinde før tilpasses de studerendes behov geografisk, strukturelt m.v. Og vi finder det positivt, at en transnational uddannelse kan fungere som kompensation i de lande, hvor der er mangel på tilstrækkelige nationale uddannelsesinstitutioner. Men det er samtidig også en udfordring for vores måde at tænke uddannelse og undervisning på, fordi den lette adgang og fleksible struktur, man møder igennem sådan en uddannelse, betyder en grundlæggende omdefinering af den måde, hvorpå viden og undervisning formidles, men også modtages.

For uddannelsesinstitutioner betyder internationaliseringen først og fremmest samarbejde. Men det betyder altså også konkurrence med institutioner uden for Danmark. Og det tvinger jo den enkelte institution til at være i en fortsat udvikling og til at have evnen til at tage udgangspunkt i dansk uddannelse og uddannelsesstradition og sætte det på en international dagsorden.

For at opnå positive resultater skal hele internationaliseringen tænkes ind både i undervisning og i institutionernes målsætninger.

Et af de områder, hvor jeg virkelig synes, vi bliver udfordret, er jo så også, når vi taler om internationalisering og kvalitetssikring. Vi finder det vigtigt, at vi i vores stræben efter at kunne måle vores uddannelsessystem med verdens bedste fastholder en sund skepsis over for internationale sammenligninger, vurderinger og målinger. Vi skal ikke blot se på og modtage resul-